

eller ogsaa, at man kunde udvide Repræsentanternes Antal i det Hele, navnlig derved, at man lod de Folkevalgtes Antal blive fordoblet og de Kongevalgtes derimod uforandret.

Man var dernæst overbevist om, at, hvis man vilde have fraveget Delegationsprincippet med Hensyn til Folkerepræsentationen i Fællesorganet, saa vilde man ikke have kunnet faae nogen Majoritet her i Thinget. Der var flere Afstemninger, som betegnede denne Stemning her, navnlig over Forslag, som forelaae under Grundlovsindfrankningens § 5, andet Alternativ, og der blev allerede igaar af en æret Taler udtryffeligt anført et Udsagn, som bekræfter denne Anskuelse. De, der nemlig ikke ville forlade Delegations-Princippet, havde dertil en væsentlig Grund. Det har forekommet dem, at det var den yderste Grænse, hvortil man kunde gaae i sine Indrømmelser, uden at man kom i en skærende Modsetning med Hensyn til Repræsentationens Bessaffenhed i den Grundlov, som vi endnu have, og det maae vi erindre, at den jo skulde vedligeholdes i sit Princip. Adressens Ord herom ere disse: „Det danske Folk har en levende og uroffelig Bevidsthed om sin Adkomst til, ogsaa i Ordningen af Monarchiets Fællesanliggender, at forblive paa den constitutionelle og repræsentative Grundvold, som er lagt ved vor nu bestaaende Forsatning osv. Altsaa, man skulde forblive derpaa.

Nu valgte det nye Ministerium, som havde til Formaal at opfylde Adressens Fordringer, at gaae den Vej at forøge de Folkevalgtes og lade de Kongevalgtes Antal være uforandret, saaledes som det er bestemt i Forordningen af 26de Juli 1854. I Ministeriets Program hedder det derom, at det vil gaae ud fra Forordningen af 26de Juli 1854 og søge denne forandret derhen, at det folkevalgte Element i samme erholdt en forøget Styrke. Nu var der i Forordningen af 26de Juli 1854 ikke vist nogen anden Maade, hvorpaa det folkevalgte Element skulde fremkomme end netop ved Delegation, og, da man vilde forandre Forordningen af 26de Juli 1854 saaledes, at det folkevalgte Element, som fandtes i samme, blev større, saa følger deraf, at man maatte ansee Regjeringen for at have

forpligtet sig til at fastholde Folkerepræsentationen, tilveiebragt alene igjennem Delegation.

Nu har imidlertid, som vi Alle have hørt ofte nok omtale, og som vi vide, Regjeringen forelagt Udkast til en provisorisk Valglov med Hensyn til Fællesforsatningen, hvori dette Princip er fraveget, idet man har indført en særlig Valglov for endeel af Medlemmerne til Fællesrepræsentationen. Det er det, som jeg for min Person mener berettiger mig til at sige Net til Grundlovsindfrankningens Strafftræden og dermed søge at forhindre Fællesforsatningens Udgivelse, uden at man derfor har Net til at besynde mig for at være uordholden, fordi jeg har været med at stemme for Adressen.

Der fremkom igaar endvidere en Uttring fra den ærede Premierminister angaaende denne særlige Art af Repræsentanters Nødvendighed, idet han nemlig henviste til de Underhandlinger, som i 1851 vare førte med Udlandet. Han sagde: naar vi gjennemlæste disse Underhandlinger, saa ville vi deri finde, at det var en Nødvendighed, at Sligt kom frem. Jeg har gjennemlæst dem paany, men jeg maa tilstaae, at jeg deri aldeles ikke kan finde Noget, der kan nøde Regjeringen til at komme med en sliq Valglov; tvertimod forekommer det mig, at, naar man læser dem opmærksomt igjennem, saa maa man komme til det Resultat, at man ligeoverfor Udlandet, har forpligtet sig til at tage et betydeligt Hensyn til de stænderske Institutioner i Hertugdømmerne ved Sammensætningen af Fællesrepræsentationen, og jeg vil spørge: er der nogen Maade, hvorpaa man mere tager Hensyn til de stænderske Institutioner i Hertugdømmerne, end netop ved at tage Delegerede fra Stændersforsamlinger til Fællesforsatningens Folkerepræsentation? Altsaa jeg maa tilstaae, at mit Haab om at finde Noget, som skulde retfærdiggjøre denne Valglovs Fremkomst fra Regjeringens Side, glippede aldeles, og jeg skal tillade mig at henwise til de Steder, hvor jeg har fundet det omtalt, nemlig i de Actstykker, som i sin Tid bleve os meddeelte af Regjeringen. Det er navnlig Pag. 46 i